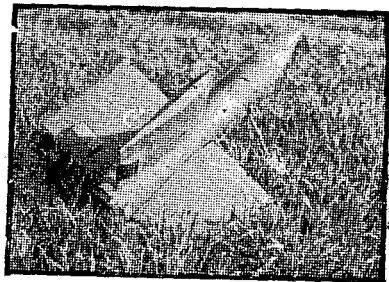

”קוברה”

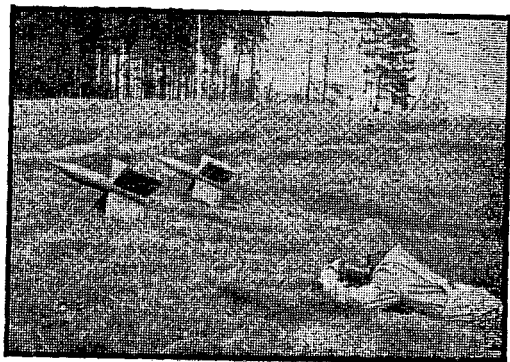
קליע-מונחה ניט שביצרי

צבא-שביצריה שם בשנים האחרונות דגש על הגברת ההגנה הנגד-טנקית ביחידותיו. אף התעשייה הפרטית השביצרית, המכצעת עתה מאמץ ניכר בתחום החימוש (והישגים רבי-ענין הושגו על ידיה בזמן האחרון), הקדישה תשומת-לב לסוגיה זו. אכן, אחד מהישגיה הנל הוא הקליע-המונחה הנגד-טנקי החדש, מתוצרת קונטראב-ארליקון.

הקליע-המונחה הנגד-טנקי השביצרי מתוצרת מפעלי ”קונטראב-ארליקון”, הנו ”קרוב-משפחה” — קרוב למדי — לקליע הגרמני ”הכיפה האדומה” מימי מלחמת-העולם השניה, וכן לקליעים הצרפתיים 10.ס.ס. ו-”אנטאק” שפותחו בשנים האחרונות. אך עם זאת מצויות בו, לדברי העתונות-הצבאית השביצרית, תכונות בולטות-למדי משלו — והללו ער-שות אותו מבהינות מסוימות, לכליזין משוכלל יותר מן ההם.

משקלו המוגבל (10.5 ק”ג), ומימדיו המצומצמים-יחסית, של קליע-מונחה זה מאפשרים גם לותר על רכב-הובלה — ולטלטלו, במצבי-קרב, על גבו-

תמונה מס' 1: שתי הרקטות הוצאו מן המיכל — והן מוצבות על הקרקע, לירי. שיס-לב לקוטנו של מתקן-השליטה, הנתון בידיו של ה”יורה”; מוט-ההיגוי אחז בידו הימנית.

של-אדם, בתוך ”מיכל” הנושא שתי רקטות, ששוקל לות יחד אתו 25 ק”ג בסך-הכל. ניתן להפעילו, נגד טנקים ומטרות ידועות אחרות, בטוחים בינוניים, בת-חומים שבין 1600 ל-2000 מטר. על-כן יש בו משום מענה עכ”פ במידה מסוימת — לצורך המוחשי המור-גש במבנה ארגונו הנגד-טנקי של הצבא השביצרי. מהירות-מעופו, לאחר ש”גורה”, היא 85 מטר לש-ניה. הוא ממריא מן הקרקע גופו, ללא משען-שיגור כל-שהוא; ובשעת מעופו מוסיף לשלוט עליו ולהנחותו-אל-מטרתו מתקן-השליטה המיוחד (שאינו שוקל אלא 3.5 ק”ג) המכוון על-ידי ה”יורה”. חוט-התיל, המשתלשל מעל הקליע ונשרך מאחוריו — הוא המשמש כאמצעי להעברת ה”הנחיות” אל הק-ליע ממתקן-השליטה.

הניצוח על כיוון תעופת הקליע הנו דבר פשוט, שכן ה”יורה” — שלא כבטיפוסים ידועים אחרים של קליעים נגד-טנקיים — אינו צריך להפעיל אלא — בדומה ל”מוט-ההיגוי” שבמטוסים — ידית יחידה (ראה תמונה 1).

בעל רשימה אחת בעתון-קצינים שביצרי בל-שון-הצרפתית, קפיטן מ.ה. מונפורד, טוען כי בעיות אחדות, שנראו כעדינות-למדי, קיבלו כנראה את פתרון בקליע חדש זה, ה”קוברה”. כך למשל, סוגית הקושי שיש לו ל”יורה” לצפות אחר הרקיטה במטופה; קושי זה הכביד-עד מאוד על ההנחיה-אל-המטרה, אפילו כש”היורה” נעזר במכשיר-אופטי רבי-עצמה ויש והקושי היה כה רב, עד שעשה אפילו את ההנחיה לבלתי-אפשרית לגמרי. ציין-אור נותב, שנקבע בזנב הקליע, העלה תקנה, לדברי בעל-הר-שימה לקושי זה. והרי דוגמה אחרת: — הבעיה כיצד להמציא סידור המאפשר כי התפוצצות מטען-הנפץ שבקליע לא תגרם אלא ע”י ”צו” לקליע, הנמסר באמצעות התיל-החשמלי בשעת מעופו — וכי ההת-פוצצות תחול רק בסמיכות-מקום בלתי-אמצעית אל המטרה, דבר שבא להבטיח כי גייסותינו-אנו יהיו

תמונה מס' 2: חלקי רקיטת-האימונים נאספים
לאחר הירי.

נסיון להנהיג כלי-זין חדש מציג לפנינו לא רק בעיות טכניות ונשקיות אלא אף בעיות של הדרכה ואימון. של קביעת הלכת-תפעול טקטית נאותה, של סידורים לוגיסטיים מתאימים. אכן, אי-אפשר לקבוע משפט מסכם וסופי על כל כלי-זין שהוא, מבלי שנרא-הו תחילה במסגרת תנאי שירותו והפעלתו. מש-הוגשם ההישג הטכני — עוברת רשות-הדיבור מן המהנדס אל איש-הצבא המתמחה בהפעלת כלי זה. אל המדריך, אל הטקטיקן, ואל הלוגיסטיקן.

שמורים בפני תקלה, או סטית-מעוף, העלולות להת-רחש בקליע. אכן, זהו סידור-הבטחה חיוני, שעה שיורים את הקליעים „מעל לראשי הגייסות“. ועוד דוגמה, שלישית, לשיפורים שבקליע זה — והיא דוגמה בעלת חשיבות ניכרת: — הנהגת רקטת-אמונים — אשר לאחר ירי-האמונים ניתן, לדברי הקפ' מונפורד, לאסוף חלקים ידועים מתוכה ולהשת-מש בהם בשנית (ראה תמונה 2); דבר זה הוא תוצאה מהשימוש במצנח המחובר אליה, המאפשר לשמור על האביזרים החיוניים שבה — וע"י כך להקטין לא-במעט את ההוצאות הכרוכות בירי-ההתאמנות.

השפעת פגיעתו של הקליע במטרה יכולה להיות משני סוגים שונים: זו של התפוצצות „רגילה“ — כשראש-הנפץ שבקליע ממולא חנ"ם תקין; או „חדרנית“-מובהקת, כשראש הנפץ מכיל „מטען-חלול“. בשני המקרים אפשר לסמוך על כך שתושג חדירה דרך שכבת-השריון בעומק של למעלה מ-40 ס"מ.

כזו הנה, בקויה העיקריים, הרקטה הנגד-טנקית המונחית החדשה, המוצגת לפנינו. „אין מי שיחלוק על כך כי תכונותיה ובצעונותיה ראויים למלא תשומת לבנו“. „עם זאת“, אומר בעל הרשימה, „עם כל החשבתנו את הכלי הזה, אל-לנו לשכוח כי כל

קליע מונחה, קרקע-קרקע, „ויקרט 981“ — נשק נגד-טנקי חדש של חיל-הרגלים הבריטי. ישים נא הקורא את לבו אל נקודות הדמיון הנראות בין כלי-זין זה לקליע „קוברה“ השביצרי!

